

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 65. Argumentum quinquagesimum quintum. Peccatores, post
Confessionem Communionemque facilè, citò ac frequenter ad vomitum
redeuntes, justissimum, atque in divina Scriptura & Patribus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

nientes ante faciem quorundam hominum, magna
is submissione blandiuntur; recedentes autem, ini-
micitias ac damna, quae valent, atrociter infe-
runt. Quid est enim culpam flere, nisi humilita-
tem Deo suae devotionis ostendere? Est quid est post
scelus prava agere, nisi superbis in eum quem
rogaverant inimicitias exercere? Et S. Aelre-
dus in spec. charit. c. 40. Ut... secundum Bap-
tiste vocem, dignos poenitentiae fructus faciamus...
non satisfactionis modus tantum servandus est, sed
etiam purgationis necessitas perquirenda. Nec pro
sola satisfactione à heicis conveniendam, sed etiam
pro expellendis, vel minuendis passionibus, quae
vitiosa consuetudine inolecunt, laboriosis operibus
instillendam.

897 Et ideo antiqui Patres non solum non admit-
tebant poenitentes ad reconciliationem, nisi post
longum tempus, ut constet ex supradictis; sed nec
nisi post correctionem, vitaeque emendationem, ut
colligitur ex Chrysostomo, Augustino, Isidoro,
Gregorio, proxime relatis. Imò Cardinalis Bona
lib. 1. de reb. liturg. c. 17. observat, poenitentes
ne quidem admissos fuisse ad agendum in Eccle-
sia poenitentiam publicam, & famosè intellectam
nomine poenitentiae, nisi prius constaret admittit
flagitia eos serio detestari, & verè optare dignos
facere poenitentiae fructus, ac mores emendare.
Ideo (inquit) in area ultra omne Ecclesia testum,
dum ante porticum permanebant, ubi sacco indu-
ti, & cinere aspersi, omnium fidelium, Ecclesiam
ingredientium, pedibus provolvit, rogabant, ut pro
ipsis apud Episcopum & Presbyteros, ac univer-
sam fraternitatem intercederent, ut jus agende
poenitentiae impetrarent.

898 Colligitur 2° in his qui verbalia promissa meli-
oris vitae continè violant, nec lachrymas, nec
unctionem peccatoris, nec ceteros quidem fructus
& opera poenitentiae, lignum esse sufficiens plene
conversionis, seu plenè correctae emendataeque
voluntatis internae; cum externa emendatio ad
internam sequeretur, si interna vera esset ac plea-
na. Ob ea quae dixi cap. 26. Cum igitur consue-
tudinarii ac recidivi, de quibus agimus, se nun-
quam emendent, censeri non possunt dispositi ad
veniam seu absolutionem. Cum ex dictis impii
sunt & iniqui, promissa melioris vitae nunquam
servantes. Impis autem & iniquis, promissa meli-
oris vitae non servantibus, maledictionem, iram
& va Scriptura comminatur, ut patet ex Psal. 5.
perdes omnes qui loquuntur mendaciam. Psal. 10.
plures super peccatores laqueos: ignis, & sulfur,
& spiritus procellarum pars calcis eorum. Psal.
33. mors peccatorum pessima. Psal. 36. peccatores
peribunt. Psal. 72. perdidisti omnes qui fornican-
tur abs te. Psal. 91. inimici tui peribunt, & dis-
pergentur omnes qui operantur iniquitatem. Psal.
144. omnes peccatores disperdes. Prov. 20. v. 26.
secundum Septuaginta, ventilator est impiorum
Rex sapiens, & immettet illis rotam malorum.
Job. 6. involute sunt semita gressuum eorum, am-
bulabunt in vacuum, & peribunt. Eccli. 2. va-
bis qui dereliquerunt viam rectam, & diver-
terunt in vias pravas. Ita. 1. va genti peccatrici,
populo gravi iniquitate.... Super quo percutiam
vos ultra, addentes praevagationem, post illius
confessionem?... derelinquetur silita Sion, &c. Ita.
3. ve impius in malum. Hierem. 2. quam vilis fa-
cta est iterans vias tuas!.... confundaris.... qui-
nam obtinuit Dominus conspectum tuam, & ni-
hil habebis prosperum in ea. Eccli. 18. si aver-
terit se iustus à iustitia sua, & fecerit iniquita-
tem, secundum omnes abominaciones, quas operari
silet impius.... in praevagatione, qua praevarica-
tus est, & in peccato suo, quod peccavit, in ipsis
moriatur.

Tom. III.

Argumentum quinquagesimum quintum.

Peccatores, post Confessionem Communionemque
facile, citò ac frequenter ad vitium re-
dunt, iustissimum, atque in divina Scrip-
tura & Patribus fundatissimum Confessario
timorem incutiunt, ne ipsos Deus, ob supinam
sua salutis incuriam, dereliquerit, plena sal-
tem conversionis gratiam subtrahendo. Ipsi-
rum ergo conversionem, saltem plenam, iustis-
sime habet suspectam.

Quod enim tales supina ut plurimum laborent
salutis incuria, patet ex eo quod dignos poe-
nitentiae fructus, post crimina multa, post multa
Sacramenta violata, multa item promissa absque
effectu, facere negligant, & contra relapsum vi-
gilare non sint solliciti; denique sic vivant, quasi
pro salutis cura sufficeret Confessio ac Commu-
nio, cum gentili vita. Atqui haec ad vitandam
supinam salutis incuriam non sufficiunt, sed con-
tra relapsum vigilare debent, ut toties in Evan-
gelio Dominus vigilandum inculcat. Debent item
curam gerere pro peccatis suis, iuxta illud Psalm.
37. quoniam iniquitatem meam annuntiabo, & cogi-
tabo, sive (ut Augustinus legit) curam geram
pro peccato meo. Ne securus sis (inquit Augustinus
enarratione in illum Psalmum n. 24.) cum confes-
sus fueris peccatum tuum, tanquam semper prepara-
tus ad confitendum & committendum peccatum.
Sic pronuntia, id est confitere, iniquitatem tuam,
ut curam geras pro peccato tuo. Quid est curam ge-
rere pro peccato tuo?.... semper niti, semper in-
tendere, semper studere & sedulo agere, ut sanes
peccatum.... hoc est, curam geram pro peccato
meo, faciam omnia quae facienda sunt, ad abolen-
dum & sanandum peccatum meum. A quo alienis-
simum sunt consuetudinarii & recidivi, quos
crimina assidue repetentes, ad eaque post Con-
fessionem & Communionem facile & citò re-
deunt.

Alienissimi quoque sunt à tribus praestandis, quae
(secundum Bernardum serm. 3. in vigil. Nativit.)
ipsis praestanda sunt, utique talis praeteritorum poe-
nitentia & dolor, ut risum in lacrum, cantum in
placulum, & gaudium in mororem convertat, &
incipiant tibi displicere quae vehementer ante pla-
cuerunt, & illa specialiter horreas, quae specialiter
appetebas.... Secundo, correctio, ut iam non exhi-
beas membra tua arma iniquitatis peccato, sed coër-
ceas gulam, jugales luxuriam, superbiam depri-
mas, & facias servire corpus sanctitati, quod ini-
quitate ante servierat. Poenitentia enim sine corre-
ctione non proderit, sicut Sapiens ait: unus aedi-
ficans, & unus destruens, quid prodest ei nisi labor?
qui enim baptizatur à mortuo, & iterum tangit
eam, nihil proficit lavatio ejus. Sed quia haec di-
vitiis haberi non possunt, nisi circa se multa circum-
spectione menti indefessa vigiles attendat. Tertio
requiritur sollicitudo, illa scilicet de qua Mich. 6.
indicabo tibi, o homo!.... quid Dominus requirat
à te, utique facere iudicium, & diligere miseri-
cordiam, & sollicitum amulare cum Deo tuo.

A tribus istis praestandis alienos esse peccatores
antedictos, inde perspicuum est, quod nec oties,
nec tam facile, nec tam citò solita crimina repe-
terent, si illa praestarent. Laborant igitur supina
salutis incuria. Atqui supina incuria salutis iustis-
simum timorem incutit, ne ob illam plenè con-
versionis gratia sint destituti. Eo quod supina sa-
lutis incuria sit unum ex peccatis illis, quae, iux-
ta divinam Scripturam, & Patres, vel obstruunt,
V v 2

vel esciscant fontem divinae misericordiae, quae à Theologis passim omnibus inter reprobationis signa merito recensentur. Siquidem Deuter. 8. dicitur: *Observa & cave, nequando obliviscaris Domini Dei tui, & negligas mandata ejus. . . . Sin autem. . . . praedico tibi, quod omnino disperas.* Proverb. 1. *Desperasti omne consilium meum, & increpationes meas neglexisti: ego quoque in iniquitate vestra ridebo.* Et cap. 19. *Qui custodit mandatum, custodit animam suam: qui autem negligit viam suam, mortificabitur, per gratiae subtractionem.* Hierem. 48. *Maledictus qui facit opus Dei negligenter.* Hebr. 8. *Quoniam ipsi non permanserunt, sed permanere neglexerunt, in testamento meo, sive in pactis & pollicitationibus, quae toties mihi fecerunt: & ego neglexi eos, dicit Dominus.* Enimvero si servus inutilis à Domino reprobat, & infructuosa ficus maledicitur, secundum Evangelium: quid fiet ei, qui supina laborat salutis incuria, & post multa patrata crimina, post multa violata promissa, Deo facta, multa etiam violata Sacramenta, facere negligit dignos poenitentiae fructus? Talibus in persona Pharisaeorum Christi Praecursor Matth. 3. & Luc. 3. ait: *Progenies viperarum, quis demonstravit vobis fugere à ventura ira? id est quomodo fugere poteritis à ventura ira? Facite ergo fructus dignos poenitentiae.* Quasi dicat, aliter nec venturam iram fugere poteritis, nec obtinere misericordiam. *Omnis quippe arbor, quae non facit fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur.* Quem fructum bonum? illum (inquit Augustinus serm. 60. de verb. Evang. Matth. 6. n. 12) de quo superius ait: *Facite fructus dignos poenitentiae.* Quisquis itaque fructus istos non fecerit, sine causa putat per seipsum poenitentiam mereri veniam peccatorum. Quid igitur dicendum de iis, qui magna illi salutis incuria addunt perfidiam magnam in violando toties promissa Deo facta, irritumque toties faciendum pactum cum ipso solemniter initum? De ea capite sequenti.

CAPUT LXVI.

Argumentum quinquagesimum sextum.

Timore illum vehementer auget incuria illi addita perfidia magna in violando toties promissa Deo facta, totisque irritum faciendum pactum, cum ipso solemniter initum.

902 **U**T enim praclare ex Patribus ostendit Illustrissimus D. Episcopus Callorientis in Amore suo poenitente l. 2. c. 6. Sacramentorum, non solum Baptismi, sed & Poenitentiae & Eucharistiae perceptio, est solemnis & sacra caremonia, quae crimina abjurantes, ac detestantes, vovemus & juramus nos in Dei cultu & observantia mandatorum ipsius esse mansuros. Ed igitur major est perfidia hominis, quò plura per illam Sacramenta, vota & juramenta violantur: si enim perfidia magna fuit, vel semel violasse votum & promissionem in Baptismo solemniter factam, in quo (ut Philo Carpathiorum Episcopus, S. Epiphani discipulus, ait exponens illud Cantic. *Foror mea horrens conclusus, fons signatus*) fidelis anima, facta Christi Sponsa, signaculum Jesu Christi accepit, ex ejus sacratissimo sanguine perlata. Unde non licet amplius Sponsae adulterum diaboli sigillo insculpi, ne dicam inari. *Gravis enim injuria fit divinisimo Sponso, dum quae ipse suo pretiosissimo sanguine lavit, & sanctissime insculpsit, eadem nostram nos ignavia & improbitate patimur ab ejus adversario ac nostro turpissime jodari, atque deleri.* Quamò major perfidia est, post semel violatum baptismale illud votum, ac juramentum, per-

diam perfidia, non semel, sed saepius, imò saepissime addidisse, toties violando votum ac juramentum, factum in susceptione Sacramentorum Poenitentiae & Eucharistiae, quoties ad pristinae crima post Sacramentorum istorum susceptionem homo rediit? Nam, ut Augustinus docet epist. 59. ad Paulinum q. 5. *baptismi votum maximum, quo nos vovimus in Christo esse mansuros, sancti altaris oblatione percepta praedicari, id est celebrari, seu solemniter reddi: voveatur omnia quae offeruntur Deo, maxime sancti altaris oblatio, quo Sacramento praedicatur nostrum aliud votum maximum, quo nos vovimus in Christo esse mansuros.*

In Sacramento quoque Poenitentiae involvi vovetur, seu pactum melioris vitae. S. Joannes Climacus docet initio gradus 5. Poenitentia est renovatio baptismatis. Poenitentia est pactum cum Deo initum de vita priorè emendanda & meliore instituenda. Unde S. Grogogogus, Merensis Episcopus, in Regula Canonice conscripta cap. 32. jubet, ut poenitentes foedera baptismi facile violata renovent, idque in prisca Ecclesia monis fuit, uti testatur Claudius Fleury, Ducis Vermanduorum Institutor, in libro de moribus Christianorum a. 36. his verbis: *dum Episcopi erant in proximo ut poenitentes reconciliarent, eos exhortabantur, ut spem in divina misericordia collocarent, & in vita emendanda omne studium ponerent, jubente: ut elata in altum manu promitterent, se ipsi studio esse vacaturos.* Sic praedicabat S. Eligius, uti videre est apud ipsum hom. 7. de poenit. ubi poenitentes alloquitur: *Si (inquit) quantam humanae fragilitati serae permittitur, dignè poenitueris, & deinceps ne talia facere velis, tota mentis contentione promittitis, detestas manus vestras in sublime extendite, & abhinc caelestem conversationem, & vitam Deo dignam gerere ostendite.*

Hoc etiam advertit Magnus Venentis Episcopus, Antonius Godellus, hom. 11. Dom. 4. Advent. ubi sedes in susceptione Sacramenti Poenitentiae cum Deo initum, tamquam magnificentissimam promissionem, solemnaque sacramentum describens, ait illud absque perfidia violari non posse: *quando inter Principes pacis foedus constituitur, varia adhibentur solemnitates, ad majorem foederis firmitatem procedendam. Juratur pax coram sanctis altaribus, tanguntur Evangelia, offert Episcopus sacrificium corporis Domini, ejus inter manus pax juratur, ut nemo illud pacis foedus violare possit, nisi & temerariae religionis, & proditoris fidei reus esse, & haberi velit. Peccator! ubi tu promissisti quòd Deum amplius non offenderes? Nonne in perceptione Sacramenti? Et quòdnam hoc Sacramentum? Nonne in perceptione Sacramenti Poenitentiae? Cur hoc Jesus Christus instituit, & quo instituit? Nonne virtutem suam misericordiae? Postquam baptismalem perdidit innocentiam, postquam violaveras promissa de abrenunciando diabolo, pompisque & operibus ejus, hanc quidam mereraris aliud subsidium, nec dignus eras, qui rursus in Dei gratiam recipereris: mereraris eo quòd quaesieras perire naufragio. Evipere tamen periculo, & in portum salutis te Christus voluit denud recipere. Quippe planxeras peccatum tuum, sponderas te ad illud nunquam rediturum. Et nihilominus in illud iterum abivisti praecipis, nibili faciens promissa & juramenta, quibus te iterum Deo adixeras.*

Quid igitur de illis censendum, quorum vita sicut continua est confessionum & relapsuum circuitio, sic continua est foederum cum Deo initorum, & foelistragiorum, promissionumque Deo factarum, juramentorum, & votorum, & votifragiorum vicissitudo? Talibusne Deus toties ordinariè dat conversionis gratiam, quoties tantam perfidiam committere placuerit, ac deinde con-